

Procul Harum
A Whiter Shade Of Pale

We skipped the light fandango
Turned cartwheels cross the floor.

I was feeling kind of sea sick,
The crowd called out for more.
The room was humming harder
As the ceiling flew away.

When we called out for another drink
The waiter brought a tray.

And so it was that later
As the miller told his tale
That her face at first just ghostly
Turned a whiter shade of pale.

She said there is no reason
And the truth is plain to see,
That I wandered through my playing cards
Would not let her be.

One of sixteen vestal virgins
Who were leaving for the coast
and although my eyes were open
they might just as well been closed.

And so it was that later
as the miller told his tale
that her face at first just ghostly
turned a whiter shade of pale.

And so it was that later

VERK Produksjoner

***Ifigeneia* av Finn Jukka**

Black Box Teater

Ifigeneia av Finn Iunker

**lørdag 28. og søndag 29. oktober kl. 20.30
onsdag 1. - søndag 5. november kl. 20.30**

Lille scene

Varighet: 1 time og 20 min

«I havnebyen Aulis ligger den greske flåten værfast langs sjøveien til Troja. Prins Paris har røvet den skjønne Helena, og hellenerne skal ut og ta hevn. Trojanerkriken er ved å bryte ut, og vestens litterære arv likeså. Men først av alt skal en byttehandel finne sted. En jomfru for prisen av en jomfru: den skjønne Helena for den unge Ifigeneia. Skal grekerne sikres en god vind til Troja, fônikerne slaktes og Helena bringes tilbake til Hellas, må Agamemnons datter først legge hodet på blokken. Det har nemlig gudinnen sagt. Og gudinner kan som kjent være ganske slu. Her begynner den europeiske kultur, med bruderov, barnemord og en skitten transaksjon. Uten denne handelen, ingen Illiade, slett ingen Odysse, og et betraktelig mindre antall klassiske tragedier. Store ting står derfor på spill når en nordmann ubeskjedent tråkker inn i verdensarven med spørsmålet: Hva om Helena ikke var bortført? Hva om hun aldri var i Troja? Lett pedagogisk gjengitt: Hva skjer med krigen når den mister sitt motiv?

Historien raser sammen foran oss, Trojas murer gjenreises, noen bind strykes fra verdenslitteraturen og Agamemnon griper godslig etter konas kjoleliv. Så går den grufulle konklusjonen opp for oss: Det hadde antakelig ikke spilt noen rolle. For krigen vil følge sin egen logikk, uavhengig av motivene vi velger å gi den».

***Jon Refsdal Moe om Ifigeneia og Dealing With Helen , i Morgenbladet,
12/12-03***

«Mesteparten av *Ifigeneia* ble skrevet høsten 1996. I 1997 var stykket ferdig, trodde jeg, og det trodde jeg også etter bearbeidelsen jeg gjorde i 1998, og etter den i 1999, og den i 2000, før jeg la hele prosjektet på is, før jeg ble kontaktet av SKaGeN, som ønsket å spille stykket, for jeg hadde laget en hastig oversettelse til engelsk av en av bearbeidelsene, sikkert den fra 1998, mens jeg underviste på regiskolen RITS i Brussel, for en av studentene arbeidet med *Ifigeneia*-stoffet, og studentene fikk hver sin kopi av oversettelsen, men en av kopiene må ha kommet på avveier, og oversettelsen var virkelig ikke god, så jeg skrev likegoda hele stykket enda en gang, før det ble urfremført på nederlandskt, etter den nye, engelske originalen, før jeg oversatte stykket enda en gang, nå i vår, men til norsk, men nå er det ferdig».

Finn Iunker, 2003

Da vi hadde vår første lesning av *Ifigeneia* falt vi for Finn Iunkers harselering med noen av verdenshistoriens største litterære helter og heltinner: Achillevs, Agamemnon og Klytaimnestra, samtidig som vi likte Iunkers snedige lek med teatret som kunstform.

Det som satte oss på et hovedspor i arbeidet var Iunkers kommentar til hans egen lesning av Euripides' *Ifigenia in Aulis*: «(...)det virket som om hele verden hadde falt av hengslene». Og med dette som ledetråd begynte vi å bombardere stykket med ulike former og uttrykk. Uhemmet blandet vi ulike sjangre alt fra vaudeville og ekspresjonisme til realisme. Det ble til mange rekvisitter og derfor kunne vi ikke unngå alskens matroshatter, blod, klesklyper, teatertepper, gitarer, mikrofoner, smuler, kapteinshatter, Querelle -inspirerte kostymer, babyolje, vann, sigaretter og fyristikker, amerikansk whisky, billig kjerrevin, ølbokser og en sånn hårnål.

En ting er sikkert. Alle i kretsen rundt Agamemnon som kunne ha stanset krigen er fanget av sine egne ambisjoner og privilegier og det uungåelige må skje. *Freedom's just another word for nothing left to lose*.

Verk produksjoner 2006

Paul McCarthy born 1945, Salt Lake City, USA.

He received his BFA from the San Francisco Art Institute and his MFA from the University of Southern California. McCarthy has gained recognition for his intense performance and video-based work on taboo subjects such as the body, sexuality, and initiation rituals. McCarthy's work has also explored themes of family, childhood, violence and dysfunction while using bodily fluids, paint, and food to create an elaborate and grotesque critiques of cultural icons.

Jean-Luc Godard, born December 3, 1930 in Paris, France.

Known for stylistic implementations that challenged, at their focus, the conventions of Hollywood cinema, he became universally recognized as the most audacious and most radical of the Nouvelle Vague filmmakers. He adopted a position in filmmaking that was unambiguously political. His work reflected a fervent knowledge of film history, a comprehensive understanding of existential and Marxist philosophy.

Joseph Beuys, born May 12, 1921, died 1986, Germany.

Painter, sculptor, teacher, performance artist, activist, theorist. Joseph Beuys is considered one of the most influential conceptual artists of modern times. Materials as fat and felt, are common in his work.

Francis Ford Coppola, born 1939, USA

Academy award Winning film director, producer, and screenwriter. He is most renowned for directing the Godfather trilogy and the Vietnam War epic Apocalyps Now, first time released in 1979. The script was based on Joseph Conrads classic novel Heart of Darkness. The movie became notorious long before its release due to its lengthy and troubled production. Coppola financed the film completely with his own money, and faced the possibility of bankruptcy if the film was not a success.

Procol Harum are an English progressive rock band, formed in the 1960s. They are best known for their hit single "A Whiter Shade of Pale" from 1967, though they have had a devoted cult following throughout their career. With "A Whiter Shade of Pale" a monster hit right out of the box, the band evolved from a studio ensemble into a successful live act, their music built around an eclectic mix of blues-based rock riffs and grand classical themes strongly influenced by Bach.

The Carpenters

The Carpenters were the biggest selling American artists of the 1970s. A vocal and instrumental duo, the act consisted of siblings Karen and Richard Carpenter. With their brand of melodic pop, they charted a score of hit recordings, becoming leading exponents of the soft rock or adult contemporary genre and ranking among the foremost recording artists of the decade. The duo's success was followed by severe personal troubles; Richard developing an addiction to quaaludes, and Karen dieting obsessively, abusing syrup of ipecac and ultimately developing anorexia nervosa. In 1983 Karen Carpenter suffered a heart attack, and died at the age of 32.

PÅ SCENEN: ANDERS MOSSLING, SAILA HYTTINEN, HÅKON MATHIAS VASSVIK, THEA DANIELSEN FJØRTOFT, SOLVEIG LALAND MOHN OG PER PLATOU

TEKST: FINN IUNKER

MUSIKK: PER PLATOU

REGI: FREDRIK HANNESTAD

SCENOGRAFI: SIGNE BECKER OG VERK

LYS: NORA HAGEN

DRAMATURGISK INPUT: ANDERS PAULIN

VIDEO ASSISTANSE: JOACHIM HAMOU

FOTO: SOLVEIG LALAND MOHN

CO-PRODUKSJON: BLACK BOX TEATER.

Takk til: Personalet på Black Box Teater, Kristian Seltun, Chrise Pettersen, Jon Platou Selvig, Thomas Storm, Gunnhild Bjørnsgaard, Marcelino Valiente, Carl Hannestad, Amanda Steggell. Kulturhuset Hausmania, Ragnhild Sørvig/Kulturhuset Trafo.

Forestillingen er støttet av Norsk Kulturråd.